

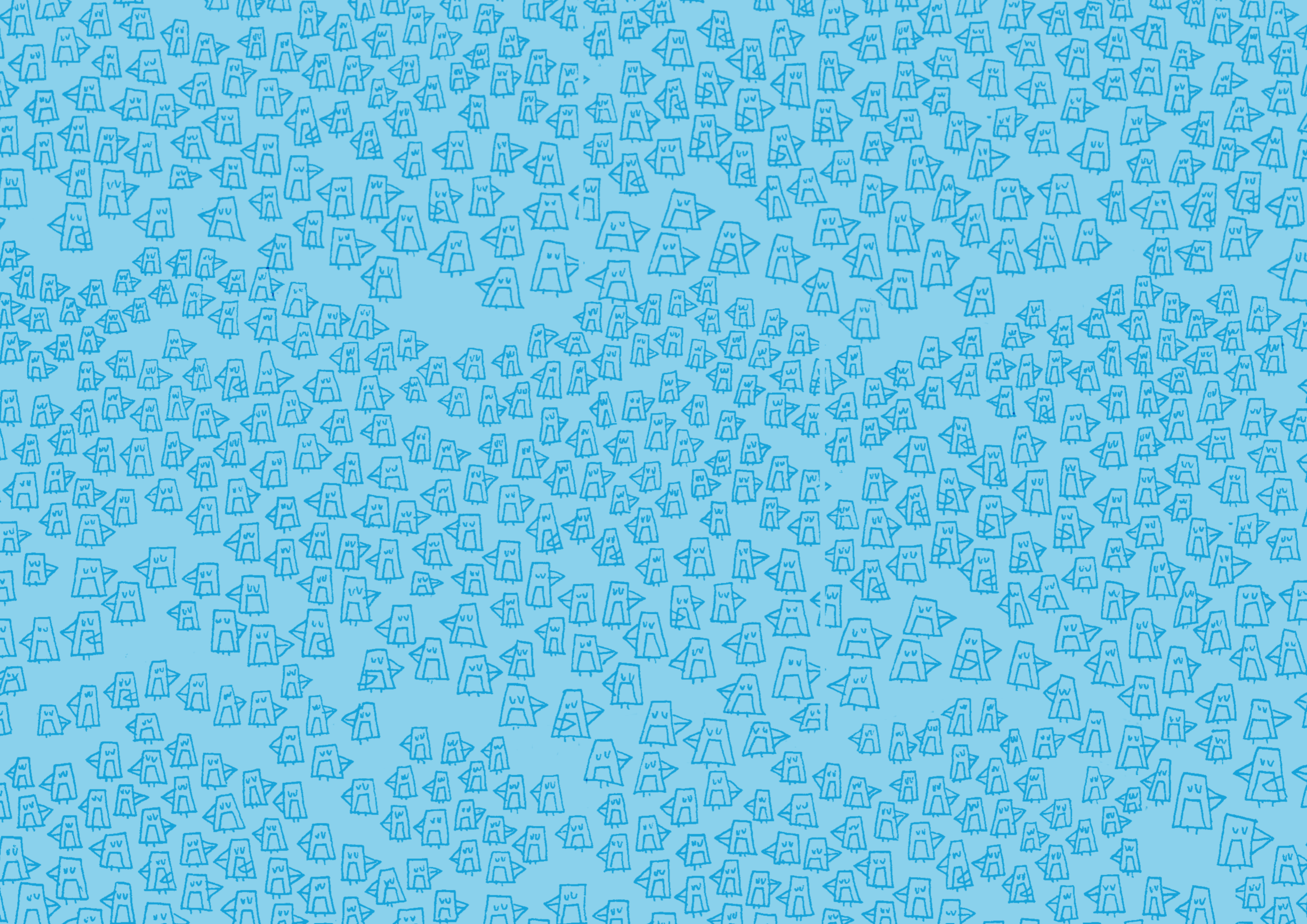
KAMIEL OP DE MAAN

ILLUSTRATIES: MARTIJN VAN DEN BAN

TEKST: ROBERT VAN HERK

REDACTIE: LAURA VAN MOURIK

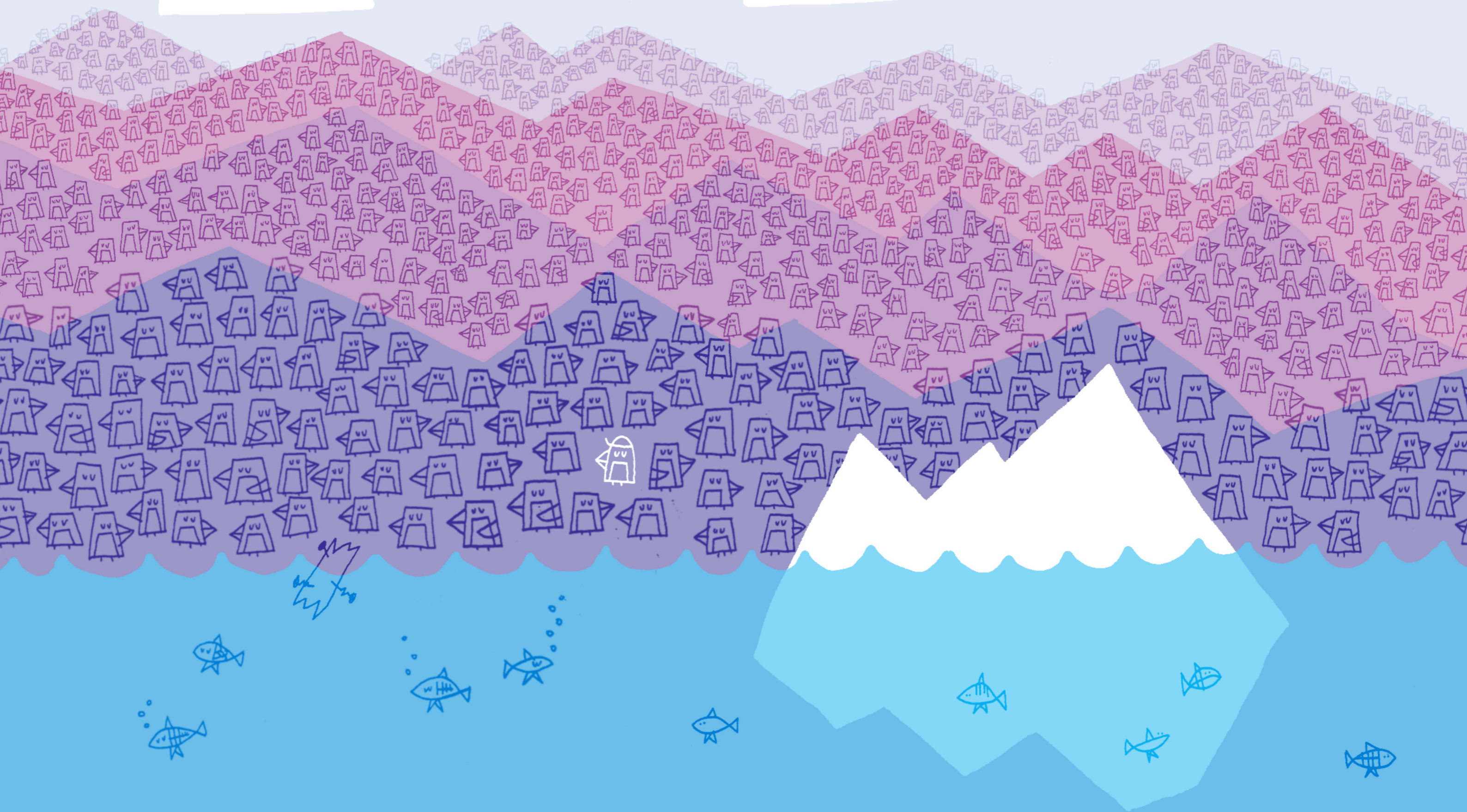

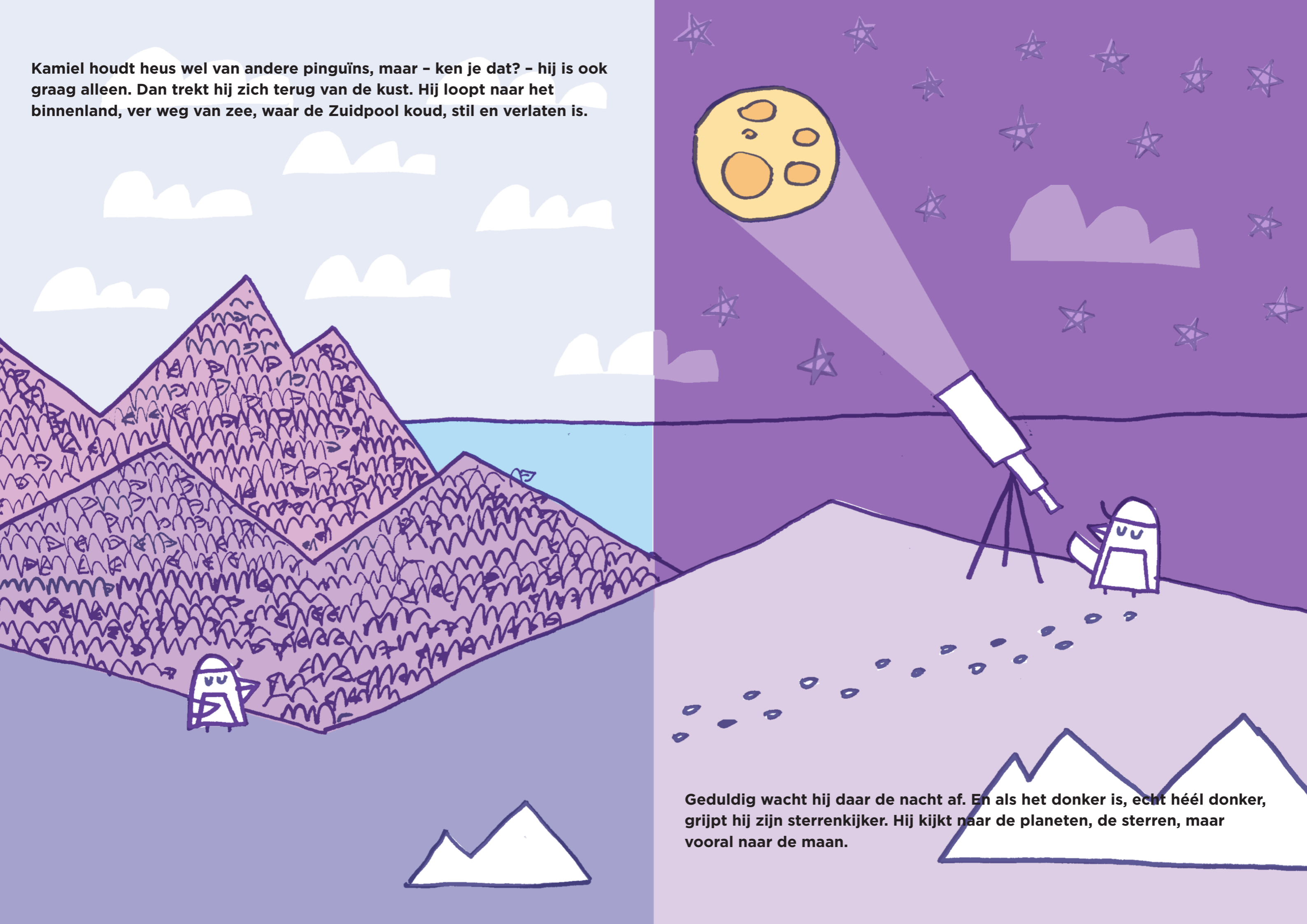
KAMIEL OP DE MAAAN

ILLUSTRATIES: MARTIJN VAN DEN BAN
TEKST: ROBERT VAN HERK
REDACTIE: LAURA VAN MOURIK

Kijk, dit is de kolonie van Kamiel. Eén grote familie van wel honderdduizend pinguïns. Een lawaai dat dat geeft. Elke jonge pinguïns roept om zijn vader of moeder. En alle vaders en moeders roepen om hun jong. Het is altijd een drukke boel. Je bent echt nooit alleen.

Kamiel houdt heus wel van andere pinguïns, maar – ken je dat? – hij is ook graag alleen. Dan trekt hij zich terug van de kust. Hij loopt naar het binnenland, ver weg van zee, waar de Zuidpool koud, stil en verlaten is.

Geduldig wacht hij daar de nacht af. En als het donker is, echt héél donker, grijpt hij zijn sterrenkijker. Hij kijkt naar de planeten, de sterren, maar vooral naar de maan.

'Hoe zou het zijn op de maan? Het ziet er zo heerlijk rustig uit! Zou er sneeuw zijn? En ijs? Ben je er echt helemaal alleen?' Kamiel wil het graag weten.

's Ochtends, op de terugweg naar de kolonie, komt Kamiel opa Willy tegen.
'Ik wil naar de maan', zegt Kamiel.
'De maan? Maar dat is drie dagen vliegen', weet opa, want opa weet alles.
'Dan bouwen we toch een raket!'
'Goed idee', zegt opa, 'Dat moet ook wel, want zelf kun je niet vliegen.'

Van wrakhout, schelpen en zeewier bouwt Kamiel een raket. Het ontwerp is van opa. Hij kijkt toe en geeft aanwijzingen. Kamiel doet het zware werk.

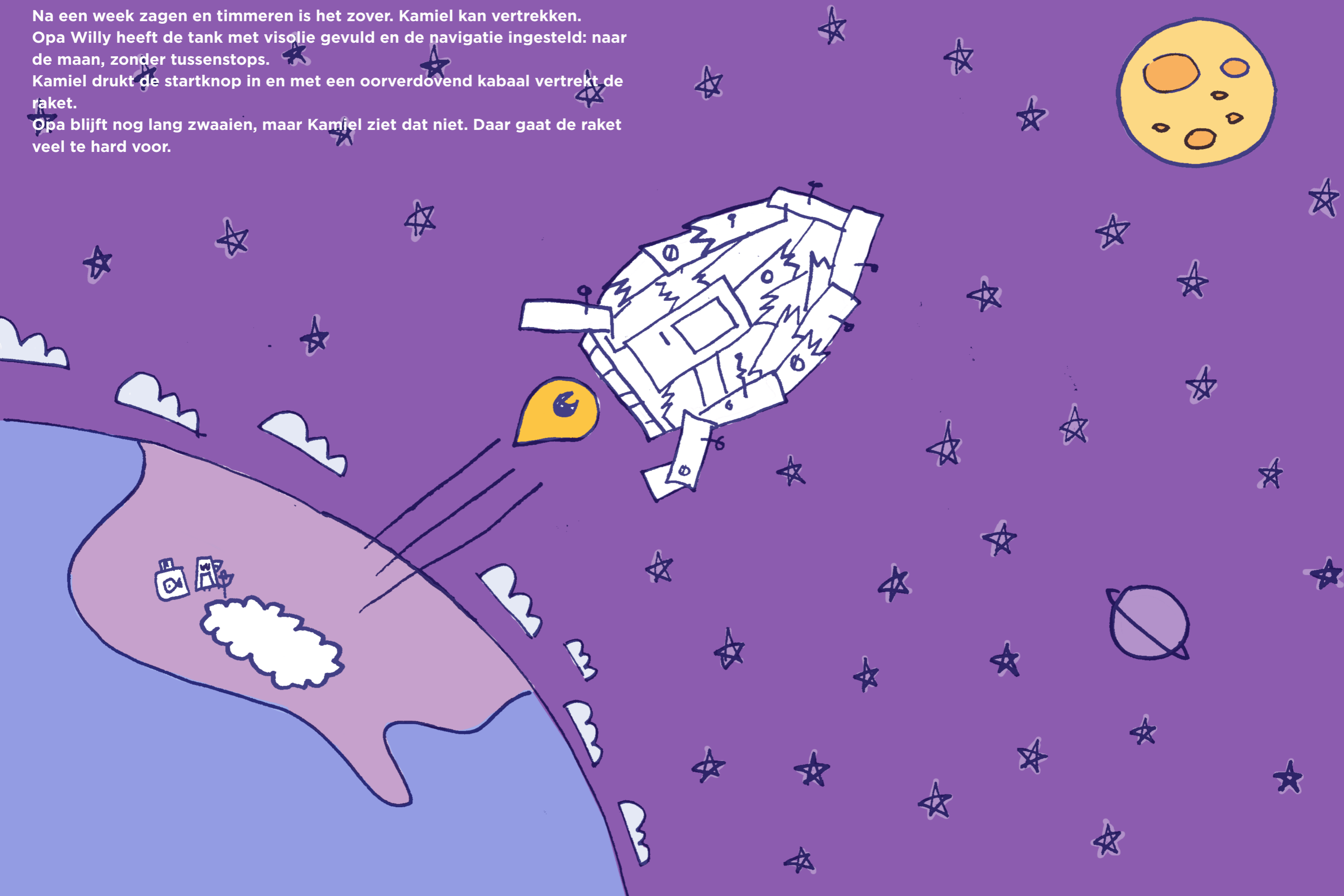
‘Hebben we benzine voor de straalmotor, opa?’

‘Benzine? Wat een ouderwets gedoe!’ zegt opa Willy, ‘Onze raket vliegt op visolie, veel beter voor het milieu.’

Dat laatste woord begrijpt Kamiel niet. Opa wel, want opa weet alles.

Na een week zagen en timmeren is het zover. Kamiel kan vertrekken.
Opa Willy heeft de tank met visolie gevuld en de navigatie ingesteld: naar de maan, zonder tussenstops.
Kamiel drukt de startknop in en met een oorverdovend kabaal vertrekt de raket.
Opa blijft nog lang zwaaien, maar Kamiel ziet dat niet. Daar gaat de raket veel te hard voor.

Opa had natuurlijk gelijk: na precies drie dagen landt Kamiel op de maan.
Er is jammer genoeg geen sneeuw of ijs, maar gelukkig zijn er ook geen
andere pinguïns.
'Joepie! Eindelijk heb ik de ruimte voor mijzelf!' roept Kamiel, 'nu kan ik
alles doen wat ik leuk vind!'

Kamiel heeft het enorm naar zijn zin.
Hij springt zo hoog mogelijk (dat gaat makkelijk op de maan), maar doet dat wel alleen.

Kamiel speelt badminton, maar wel alleen.

Kamiel rijdt sleetje. Hup, zo de krater in! Maar wel alleen.

Kamiel gamet erop los, maar wel alleen.

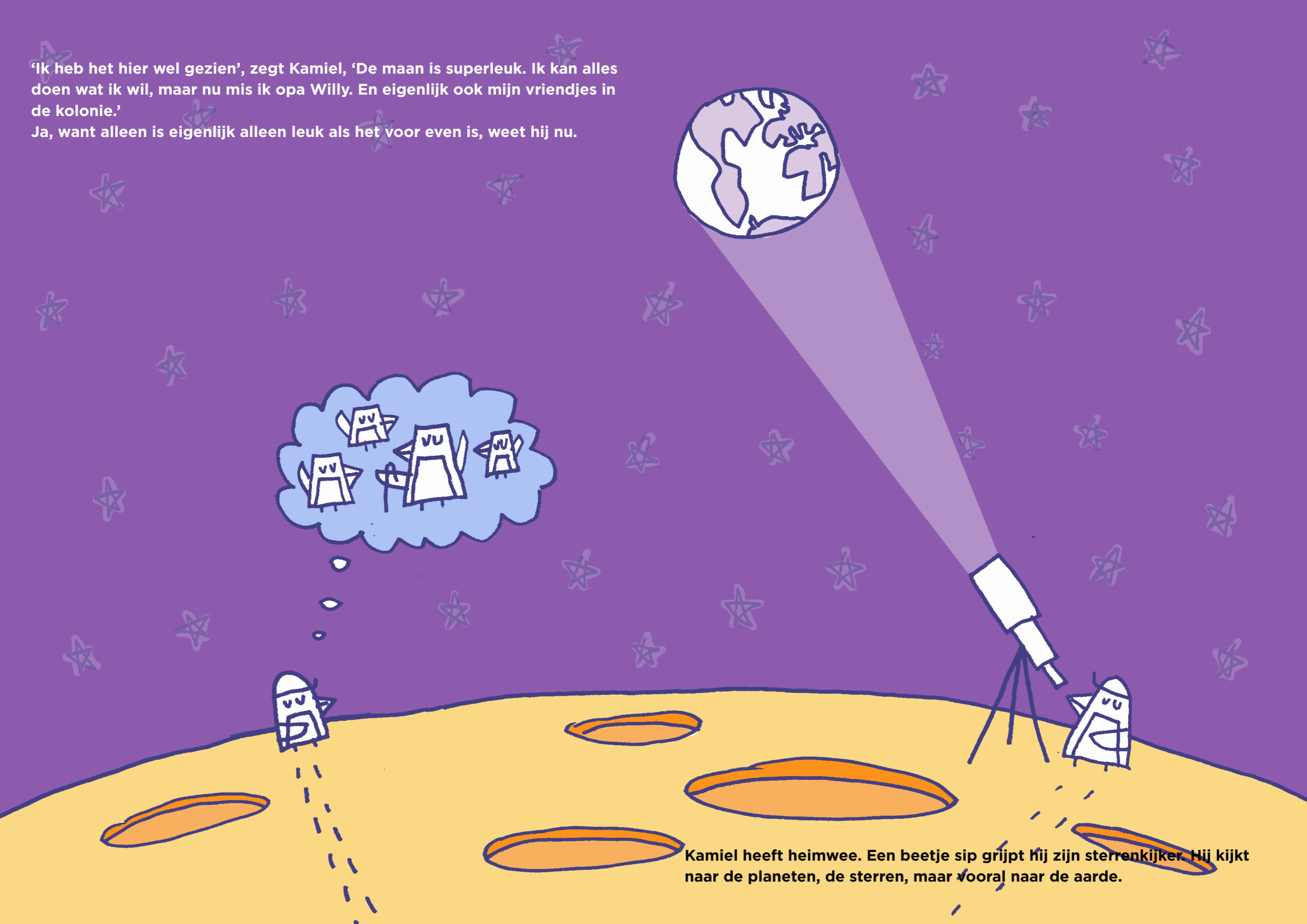
Kamiel speelt voetbal, maar wel alleen.

Kamiel speelt verstoppertje, maar wel alleen.

'Ik heb het hier wel gezien', zegt Kamiel, 'De maan is superleuk. Ik kan alles doen wat ik wil, maar nu mis ik opa Willy. En eigenlijk ook mijn vriendjes in de kolonie.'

Ja, want alleen is eigenlijk alleen leuk als het voor even is, weet hij nu.

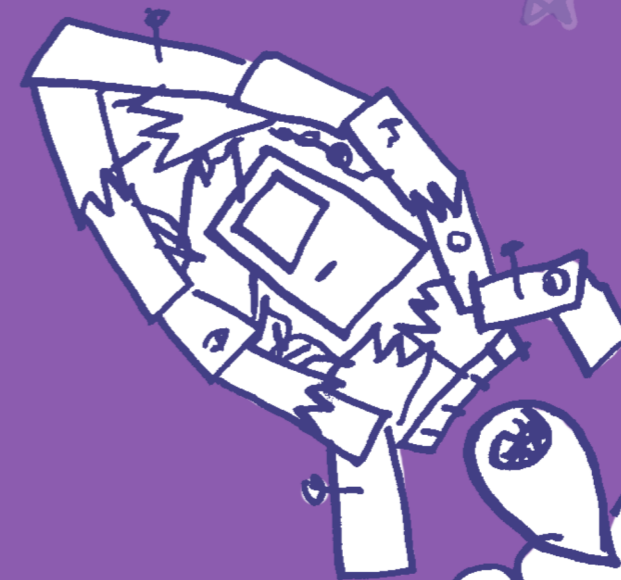

Kamiel heeft heimwee. Een beetje sip grijpt hij zijn sterrenkijker. Hij kijkt naar de planeten, de sterren, maar vooral naar de aarde.

'Ik ga terug!' besluit Kamiel.

Hij klimt in zijn raket, checkt de visolie, en stelt de navigatie in: naar de aarde, zonder tussenstops. Kamiel weet hoe dat moet, want opa heeft dat voorgedaan.

Hij drukt de startknop in en de raket vertrekt. Dit keer zonder herrie want op de maan is geen lucht en dus ook geen geluid. Gek is dat.

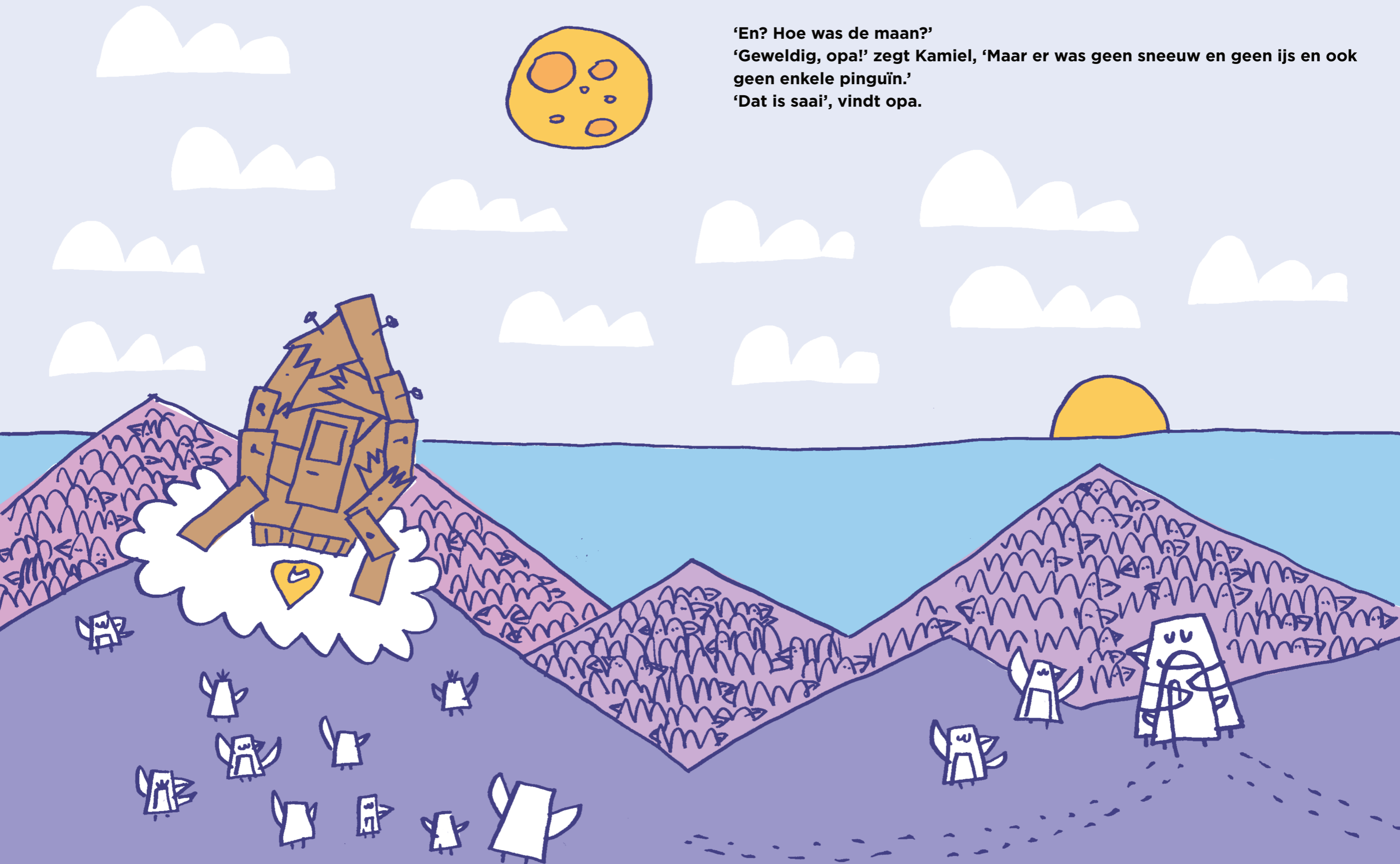

'Hoe zou het nu zijn op aarde? Het ziet er zo heerlijk uit! Zou er nog sneeuw zijn? Dat mis ik nu wel. En ijs? En pinguïns? Zijn er nog steeds zoveel pinguïns?'

'En? Hoe was de maan?'

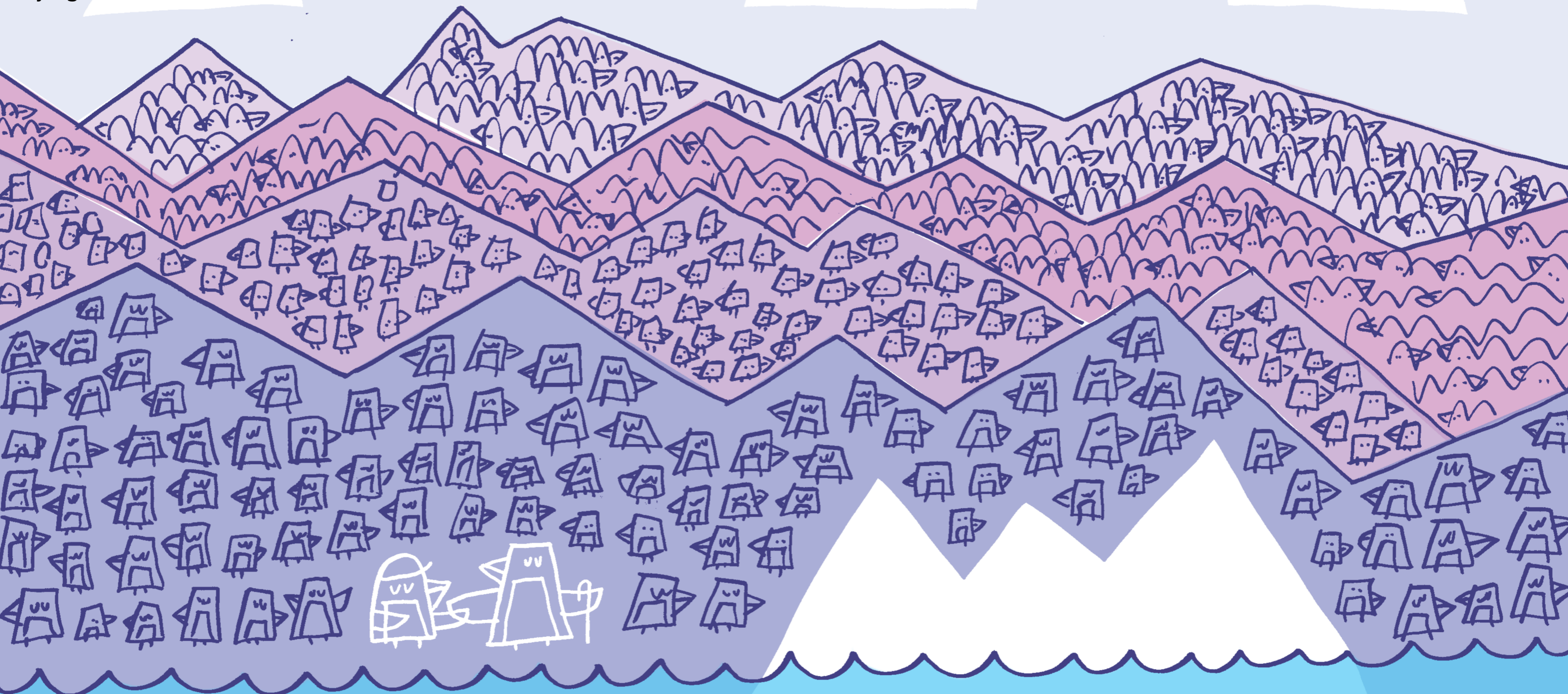
'Geweldig, opa!' zegt Kamiel, 'Maar er was geen sneeuw en geen ijs en ook geen enkele pinguïn.'

'Dat is saai', vindt opa.

Na precies drie dagen landt Kamiel op de Zuidpool. Opa Willy is de eerste die hem komt begroeten.

Samen keren opa en Kamiel terug naar de kolonie. Eén grote familie van wel honderdduizend pinguïns. Een lawaai dat dat geeft. Elke jonge pinguïn roept om zijn vader of moeder. En alle vaders en moeders roepen om hun jong.

‘Eigenlijk best gezellig’, zegt Kamiel.
‘Dat weet ik al jaren’, zegt opa, ‘En als je het zat bent, maak je gewoon een ommetje.’
‘U weet ook alles.’
‘Klopt, zelfs wat we eten vanavond!’
‘Vissticks?’ vraagt Kamiel.
‘Vissticks.’
Opa weet dat, want opa weet alles.

